

[Justitsministeren]

»Begrundelsen for reglen er, at medens der ofte er en væsentlig offentlig interesse i, at straffesager frit kan refereres, er det sjældent, at gengivelse af navn m.v. for sigtede og andre under sagen omhandlede personer tjener noget rimeligt formål. Selv om en væsentlig del af pressen allerede på grundlag af de kollegiale regler om god presseskik overholder en sådan praksis, finder udvalget dog, at spørgsmålet har en sådan betydning, at det bør reguleres ved lov.«

Efter de kollegiale regler om god presseetik ved omtalen af straffesager skal reportagen i alle dens faser og former ske under rimelig hensyntagen til, at der ikke tilføjes nogen – herunder den ved lovovertrædelsen forurettede part – krænkelse eller ulempe, der ikke er nødvendig af hensyn til den samfundsmæssige interesse i, at offentligheden bliver holdt underrettet. Det anføres udtrykkeligt, at der skal udvises megen varsomhed ved nævnelse af den krænkede navn, ikke mindst i sædelighedssager.

Justitsministeriet har ikke nærmere kendskab til den konkrete sag, der anføres i begrundelsen for spørgsmålet. Det er imidlertid justitsministeriets opfattelse, at de nævnte regler i retsplejeloven – herunder særlig reglen om navnerferatforbud – giver tilstrækkelig mulighed for at sikre ofre for forbrydelser anonymitet. Betingelserne for anvendelse af reglerne vil ofte være til stede i sager om forbrydelser mod kønssædeligheden. For at beskytte den forurettede, der ofte ikke selv vil være opmærksom på muligheden for at begære referatforbud eller dørlukning, har rigsadvokaten i en cirkulæreskrivelse af 10. februar 1977 anmodet om, at anklageren rejser spørgsmål herom over for retten, når der er grundlag herfor.

I straffesager, der forhandles i offentligt retsmøde, og hvor der ikke nedlægges referatforbud, er det justitsministeriets indtryk, at ofrenes behov for at sikre sig anonymitet i de altovervejende tilfælde vil være imødekommet ved de retningslinjer for pressens omtale af retsstof, som er fastlagt af pressen selv som et fagetisk spørgsmål.

Til *handelsministeren* (9/7 79) af:

Ritt Bjerregaard (S):

»På baggrund af artikler i Politiken af 4. og 6. juli 1979 udbedes ministerens kommen-

tar til de energipolitiske perspektiver, herunder oplysninger om brændværdi for henholdsvis olie og gas i forbindelse med den nye afgiftsstigning på gassen. Der henvises her til regeringsaftalens formulering: »Der pålægges gas en tilsvarende afgift«.

(Spm. nr. 1169).

Besvarelse (16/7 79):

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Som det fremgår af svar fra ministeren for skatter og afgifter på spørgsmål nr. 1170, har regeringen sigtet mod, at afgifterne på de enkelte energiformer udformes således, at disse belastes relativt lige meget i forhold til de aktuelle forbrugerpriser. Dette princip er fundet rigtigt i den aktuelle situation. De pågældende energiformer bidrager herved relativt lige meget i forhold til den bestående prisstruktur til opnåelsen af afgifternes energibesparende formål. Jeg skal her henlede opmærksomheden på, at den gas, der for tiden udsendes her i landet (bygas), i altovervejende grad er fremstillet på basis af olie (letbenzin eller LPG).

Jeg skal endelig oplyse, at den nedre brændværdi for den overvejende del af bygassen er 3.600 kcal/m³, og at den nedre brændværdi for fyringsgasolie er 10.200 kcal/kg.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (9/7 79) af:

Ritt Bjerregaard (S):

»På baggrund af artikler i Politiken af 4. og 6. juli 1979 udbedes det beregningsmæssige grundlag for gasafgiften, idet der henvises til regeringsaftalens formulering: »Der pålægges gas en tilsvarende afgift«.

(Spm. nr. 1170).

Besvarelse (12/7 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

De gennemførte afgiftsforhøjelser på benzin og olie medfører en stigning i forbrugerpriserne på disse produkter på ca. 20 pct. Forbruget af gas, der hidtil ikke har været beskattet, pålægges en tilsvarende afgift, således at forbrugerprisen på gas også stiger med ca. 20 pct. Afgiftsforhøjelsen på el medfører